

fit Udtryk gennem store Vædringsforslag, betyder i Realiteten overmaade lidt. Den har snarere en moralsk end en reel Betydning, den er en Opfordring til Administrationen om at vise den største Paapasseligbed og den størst mulige Økonomi; men hvis vi vilde give det Udseende af, at vore Vædringsforslag vare Udtryk for en indgaaende sagkyndig, kritisk Behandling af Budgettet, vilde jeg, hvis jeg maatte benytte et Udtryk af det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), sige, at det vilde fra Finansudvalgets Side være et paafaldende Vigtigmageri. Det er klart, at saaledes som Finansudvalget er stillet og med de Kræfter, vi raade over, ere vi ude af Stand til at gøre mere end at opfordre Ministeren til at have et Øje paa hver Finger og gøre sit yderste for at bringe Udgifterne ned. Nu vil man maasse endog yderligere kunne sige, at ogsaa dette er kun en Talemaade. Det er let nok at sige, at Ministeren skal have et Øje paa hver Finger; men man kan spørge, hvor skal Ministeren faa alle de Øjne fra? Heller ikke han er jo, og det antager jeg heller ikke at han gør Fordring paa at anses for at være, særlig sagkyndig paa Særnbandedriftens Omraade, og selv om han var det, vilde det være ganske umuligt for ham at gaa i Detaillerne og udøve et stadigt indgaaende Tilsyn. Han maa i alt væsentligt overlade Administrationen til sine Embedsmænd og stole paa, at de gøre det bedst mulige. Saaledes er nu en Gang Statsdrift. Men jeg maa dog tilføje dette, at selv om det vilde være urimeligt at forlange eller vente, at Ministeren i Enkelthederne skulde kunne udøve et indgaaende Tilsyn, kan der alligevel fra den øverste Administrations Side gøres en Del. Det kan ikke ske gennem en daglig ført Kontrol med alle Enkeltheder, det maatte snarere være gennem, hvad man kunde kalde en Indhugskontrol, som slaar ned pludseligt paa dette eller hint mere begrænsede Punkt, og som da ogsaa fører Undersøgelsen virkelig til Bunds. Jeg skal tilføje, at det er en ikke ualmindelig Opfattelse, at vore Statsbaners Administration ikke kan siges at overflødiggøre en saadan lejlighedsvis indgribende Kontrol.

Jeg vender mig derefter til de under Nr. 23 omtalte Spørgsmaal, der have været Genstand for Forhandling i Udvalget med Ministeren. Der er for det første Spørgsmaalet om den Benyttelse, som Ministeren i det løbende Finansaar har gjort af den ham ved Loven om Statsbandedriften § 8 tillagte Myndighed til, under tvingende Omstændigheder, midlertidig at forøge det ansatte Personales Antal. Det viser sig, at der i det indeværende Finansaar er blevet ansat ikke

mindre end henimod 100 Funktionærer, hvortil der ikke var givet Bemyndigelse paa Finansloven. Foranledningen dertil har været den ny Køreplan, som traadte i Kraft i Maj Maaned. Finansudvalget kan ikke erkende, at denne Benyttelse af den paagældende Paragraf i Driftsloven har været berettiget, thi den ny Køreplan er ikke af den Slags uforudsete Omstændigheder, som have kunnet fritage Ministeren for forud at søge Bemyndigelse til de Merudgifter, som derved foranlediges. — Under Nr. 2 er det omtalt, at vi have konfereret med Ministeren om passende Afgang for Arbejderne ved Maskinværkstederne til at kunne foretage personlig Henselse, inden de forlade Arbejdsstedet. Det er oplyst af Ministeren, at der er indrettet Brusebade paa forskellige Stationer, men at dette ikke er Tilfældet i Kjøbenhavn, som nærmest har givet Anledning til, at Spørgsmaalet er blevet rejst, idet Bladsen her er meget kneben. Men Ministeren har tilsagt at ville gøre sit bedste for at se at faa denne Sag ordnet paa en for Arbejderne tilfredsstillende Maade. — Endelig er det under Nr. 3 anført, at vi have forhandlet angaaende Taksterne for Forsendelse af Fjst. Der er nemlig fremkommet forskellige Klager over, at Gennemførelsen af den ny Takstlov har medført, at Taksten for Fjst er bleven forhøjet. Efter de Oplysninger, som ere os meddelte, forholder dette sig rigtigt for mindre Forsendelser paa kortere Afstande, dog at Forhøjelsen, saa vidt det har kunnet ses, i intet Tilfælde overskrider 5 pCt.; derimod er der for større Kvantiteter og paa længere Afstande en meget betydelig Reduktion. At der maa fremkomme nogen Ubvilgelse lidt op og lidt ned ved Gennemførelsen af et helt nyt Takstsystem, er af de Ting, som vanstelig vil kunne undgaaes. Endvidere har der været antet over, at den Fisterne ved Øresund tidligere tilstaaede Afgang til gratis Befordring af deres Fjsteturve er bortfalden. Men Ministeren har oplyst, at dette Forhold vil lade sig ordne paa en for Fisterne tilfredsstillende Maade, naar Rysbanen bliver aabnet. — Jeg skal endnu tilføje, at der har været konfereret om et Spørgsmaal, som ikke er anført her i Betænkningen, men som, da det blev fremdraget ved 1ste Behandling, der dog kunde være Anledning for mig til at nævne. Det er vedrørende de Fordringer, som man forment, at der stilledes til Konduktørerne med Hensyn til Færdighed i fremmede Sprog. Det er oplyst af Ministeren, at ingen saadan Fordring stilles til Konduktørerne, saaledes at Spørgsmaalet om deres større eller mindre Sprogkyndighed ikke har